

РЕШЕНИЕ

№ 4058

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4903** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството е образувано във връзка с Решение № 5728 от 12.05.2021 г., постановено от Върховен административен съд по административно дело № 391/2021 г., с което е отменено Решение № 4909/21.09.2020 г. на АССГ, постановено по административно дело № 12211/2015 г. и делото е върнато за ново разглеждане жалбата на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-29002914001384-091-001/14.05.2015 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1840/04.12.2015 г. на Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите. С отменителното решение на ВАС са дадени указания при новото разглеждане на делото да бъде определен предмета на спора, като съдът да се произнесе по цялото искане за отмяна на РА в посочените в жалбата части, респективно да бъдат обсъдени наведените възражения.
Предмет на оспорване пред настоящия съдебен състав са установените на дружеството задължения с РА № -29002914001384-091-001/14.05.2015 г., съгласно дадените от касационната инстанция указания с Решение № 5728 от 12.05.2021 г., постановено от ВАС по административно дело № 391/2021 г., с което е отменено Решение № 4909/21.09.2020 г. по адм. дело № 12211/2015 г. по описа на АССГ и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане.

Жалбоподателят оспорва РА в частта на установените му данъчни задължения, както

следва: в частта от установените задължения за ДДС за данъчен период м. Юни 2014 г. и произтичащите от това ДДС задължения за данъчни периоди м. Ю. и м. Август 2014 г., и по-конкретно установените задължения за ДДС за данъчен период м. Юни 2014 г. в размер на 1 039 648.88 лв. и лихва в размер на 38 091.63 лв. в това число извършената корекция на резултата за този данъчен период от деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 815 827.55 лв. за ДДС за резултат за внасяне в размер на 39 648.88 лв. и обратно предявен за внасяне ДДС в размер на 1 000 000.00 лв., който според приходната администрация е недължимо възстановен преди ревизията.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на издадения РА. Подателят ѝ намира, че фактическите констатации на органите по приходите не се подкрепят от събраните в хода на ревизията доказателства. Настоява, че изводите на органите по приходите са неправилни и незаконосъобразни, поради несъобразяване с всички относими специфики по случая и поради неправилно квалифициране на услугата като попадаща в изключението на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС. Позовава се на практиката на ВАС и СЕС по данъчни дела. Претендира отмяната на РА и присъждане на разноските по делото. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата чрез главен правен съветник З. Б., която моли Съда да отмени оспорения ревизионен акт и претендира сторените по делото съдебно-деловодни разноски по представен списък. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила ревизионен акт, и да присъди в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП – [населено място] следващото му юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Яни Костов, който излага становище за обоснованост на издадения ревизионен акт и моли Съда да потвърди същия.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Жалбата е депозирана с вх. № 53-04-834/01.12.2015 г., чрез административния орган до Съда, а Решение № 1840/04.12.2015 г. на Директор на дирекция ОДОП е издадено на 04.12.2015 г. В тази връзка Съдът намира същата за процесуално допустима, подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес. Във връзка с представеното от административния орган Решение № 1840/04.12.2015 г. от ревизираното лице е депозирана жалба с вх. № 53-04-834/18.12.2015 г. чрез Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], с която жалбоподателят изрично е посочил, че оспорва РА в потвърдената част относно установените задължения за ДДС за данъчен период м. Юни 2014 г. в размер на 1 039 648.88 лв. и лихва в размер на 38 091.63 лв. в това число извършената корекция на резултата за този данъчен период от деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 815 827.55

лв. за ДДС за резултат за внасяне в размер на 39 648.88 лв. и обратно предявен за внасяне ДДС в размер на 1 000 000.00 лв., който според приходната администрация е недължимо възстановен преди ревизията.

От фактическа страна, Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-29002914001384-020 -01/07.10.2014 г. /л.22, адм. дело № 12211/2015 г./, издадена от Ю. И. В., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Отдел „Контрол“, ТД на НАП [населено място], оправомощена със Заповед № ГДО-224#3/28.12.2012 г. на Директор на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ /л.25/, е възложена ревизия на жалбоподателя за следните видове задължения:

- Данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху разходите за превозни средства за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху застрахователните премии за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху представителните разходи за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
  - Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.12.2008 г. до 31.08.2014 г.
- Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на жалбоподателя по електронен път на 07.10.2014 г. /л.22, адм. дело № 12211/2015 г./, като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени Ц. Г. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, И. Б. Г., на длъжност Главен инспектор по приходите и М. К. Ц. – Д., на длъжност Главен инспектор по приходите.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-29002914001384-020-02/21.10.2014 г., връчена по електронен път на 22.10.2014 г./л.23, адм. дело № 12211/2015 г./, като е определено ревизията да се извърши в срок до 07.01.2015 г. и е променен обхватът на ревизията, а именно ревизията да обхване следните видове задължения:

- Данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Данък върху разходите за превозни средства за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Данък върху представителните разходи за данъчен период от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.;
- Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.12.2008 г. до 31.08.2014 г.

Със ЗИЗВР № Р-29002914001384-020-03/05.01.2015 г., издадена от органа, възложил ревизията е изменена, като срокът за приключване на ревизията е продължен до 07.03.2015 г. Заповедта за изменение е връчена по електронен път чрез ИС "Контрол" на 07.01.2015 г./л.24, адм. дело № 12211/2015 г./

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-290029 14001384-092-001 е изготвен на 16.03.2015 г. и е връчен на ревизираното лице по електронен път на 16.03.2015 г. /л.26-55, л.97, адм. дело № 12211/2015 г./. Срещу издадения РД е подадено в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е обсъдено и прието за частично основателно.

Ревизионният акт с № Р-29002914001384-091-001/14.05.2015 г. е издаден на 14.05.2015 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

С оспорвания РА на дружеството е установена сума за внасяне в размер на 151 262 575,44 лв. при декларирана от лицето сума за внасяне в размер на 148 204 342,66 лв. Посочено е, че разликата произтича от извършено от ревизиращия екип преобразуване на финансовия резултат, вследствие на което е начислен допълнително корпоративен данък в общ размер на 536 202,78 лв., в т.ч. за 2009 г. - 282 146,78 лв., за 2010 г. - 39 491,80 лв., за 2011 г. - 202 825,19 лв., за 2012 г. - 8 090,16 лв. и за 2013 г. - 3 648,85 лв.; лихви върху дължимия корпоративен данък в общ размер на 206 239,17 лв.; данък по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО за 2011 г. - 618,35 лв. и лихви в размер на 4 925,27 лв.; лихви върху дължимия данък по чл. 204, т. 1 от ЗКПО в общ размер на 27,51 лв.; лихви върху дължимия данък по чл. 204, т. 3 от ЗКПО в общ размер на 23,22 лв.; допълнително начислен ДДС за данъчен период м.06.2014 г. в размер на 1 855 476,43 лв.; начислени лихви за забавено плащане на ДДС в общ размер на 454 720,05 лв.

Недоволен от издадения РА, жалбоподателя го е оспорил по административен ред, като със Споразумение на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК е продължен срокът за произнасяне по чл. 155, ал. 1 от ДОПК във връзка с жалбата срещу издадения РА /л.76-82/. С Решение № 1840/04.12.2015 г. на Директор на Дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, РА е отменен в частта на непризнатия данъчен кредит за удържан и платен в Република Италия и Кралство Испания данък върху доходи от лихви с източник тези държави, в т.ч.: за 2009 г. в размер на 60 181.94 лв., за 2010 г. – 39 491.80 лв. и за 2011 г. – 63 433.40 лв. и извършеното на основание чл. 67 от ЗКПО преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2011 г., като в тази част преписката е върната за нова ревизия. РА е потвърден като правилен и законосъобразен в оспорената част на определените задължения по ЗДДС за м. Юни 2014 г. и извършеното на основание чл. 67 от ЗКПО преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2012 г.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е презастраховане по общо застраховане. Установено е още, че ревизираното дружество е вписано в Търговски регистър към Агенция по вписванията на дата 24.07.2008 г., с едноличен собственик на капитала чуждестранно юридическо лице „Д. ППФ Холдинг Б.В.“, Н.. С Решение № 626-ОЗ/18.06.2008 г. на Комисията за финансов надзор на ревизираното дружество е издаден лиценз за извършване на дейност по презастраховане, съгласно Раздел II, Приложение № 1 от Кодекса на застраховането.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение на данъчното облагане на

ревизираното дружество на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени както следва: Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-29002914001384-040-01/14.10.2014 г. и ИПДПОЗЛ изх. № Р-29002914001384-040-002/12.02.2015 г. От страна на ревизираното дружество в указания му 14-дневен срок са представени изискваните документи.

В хода на ревизията са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], ГДО данъчна проверка, възложена с Резолюция № П-29002914016628/15.09.2014 г., за което е съставен Протокол № Р-29002914001384-П73-001/05.03.2015 г., с който са приобщени: ИПДПОЗЛ № П-29002914016628-040-01/17.09.2014 г. и получен отговор с писмо с вх. № 26-Д-11592/29.09.2014 г.

От страна на ревизиращите органи е извършен преглед на подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2008 г., 2009 г., 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г., ГФО и приложения към тях, одиторски доклади, справки-декларации по ЗДДС, първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, хронологични и аналитични записвания по счетоводните сметки, главна книга, оборотни ведомости, търговски и банкови документи. Всички събрани документи и писмени обяснения са описани и анализирани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

В резултат на предприетите процесуални действия ревизиращите органи и решаващия административен орган са направили следните констатации, свързани с частта, в която се обжалва РА:

I. В частта по ЗДДС:

В хода на ревизията е констатирано, че през ревизирания период [фирма] реализира доставки, попадащи в обхвата на чл. 47, т. 1 от ЗДДС – доставки на услуги при условията и реда на Кодекса на застраховането от застрахователи и презастрахователи, които са освободени доставки по смисъла на ЗДДС.

Установено е още, че на 31.12.2008 г. между [фирма], в качеството му на Клиент и G. PPF A. M. a.s, Ч. – Мениджър е сключен Договор за управление. Съгласно съдържанието на същия, при договорени условия на Мениджъра са предоставени за управление активи на Клиента, разделени на отделни портфолия. Страните по договора са определили предоставените активи като инвестиционни инструменти и парични средства. Установено е още, че за извършените услуги по сключения договор на Мениджъра се дължи възнаграждение, което се формира и изплаща по начина, посочен в параграф VII в договора. В параграф III, параграф IV, параграф V и Приложение 4 – II. от Договора за управление, на Мениджъра - G. PPF A. M. a.s, Ч. е предоставено правото да взема самостоятелни решения по управлението на предоставените му за управление инвестиционни инструменти и парични средства, като същият осъществява на практика тези решения с покупко-продажбата им. За целта Мениджъра, съгласно условията на договора, отчита стойността на референтното портфолио, размер на инвестициите и договорения риск. С подписването на договора, Клиентът упълномощава Мениджъра да осъществява всички задачи, изискуеми за надлежното управление на активите, за които той с договорената периодичност информира Клиента чрез предоставяне на седмичен отчет, редовен месечен отчет, декларация за промените в Портфолиото и годишен отчет.

Установено е, че през годините дружеството е третирано получените услуги като

финансови услуги, освободени от облагане с ДДС по смисъла на чл. 46 от ЗДДС. В тази връзка ревизираното дружество е отправило запитване до ЦУ на НАП с вх. № 24-34-37/27.01.2011 г. и вх. № 26-Д-49/25.10.2012 г. Съгласно полученият отговор от ЦУ на НАП с изх. № 24-34-37/13.06.2013 г. е изразено становище, че услугите имат място на изпълнение в България и са облагаеми по общия ред на ЗДДС, тъй като не попадат в приложното поле на освободените доставки, вкл. и тези, разписани в нормата на чл. 46 от ЗДДС. В резултат на полученото становище, през м. Юни 2013 г., ревизираното лице е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС за получени услуги от G. PPF A. M. a.s, Ч. и е начислило ДДС в размер на 569 631.22 лв. по инвойси, издадени за периода м. Април 2011 г. – м. Юни 2013 г. През м. Ю. 2013 г., ревизираното лице е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС за получени услуги от G. PPF A. M. a.s, Ч. и е начислило ДДС в размер на 1 032 827.34 лв. по инвойси, издадени за периода м. Февруари 2009 г. – м. Март 2011 г. От този момент, ревизиращите са установили, че ревизираното дружество е самоначислявало ДДС за всяка фактура, издадена по сключения договор.

При така установеното, ревизиращите органи са приели, че е спорен въпросът дали налице са две услуги, всяка от които е необлагаема, съгласно доводите на ревизираното дружество: услуга, която в същността си съставлява инвестиционни консултации, и е освободена по реда на чл. 46, ал. 1, т. 6 от ЗДДС и услуга, свързана с осъществяването на транзакции с инвестиционни инструменти /покупко-продажба на финансови инструменти/ и е освободена по реда на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС или е налице, както е прието в РД, услуга по управление на активи – ценни книжа, която е облагаема по силата на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС.

Във връзка с тези доводи, през данъчен период м. Юни 2014 г. ревизираното дружество е анулирало всички, издадени до м. Май 2014 г. протоколи за самоначисляване на ДДС за услуги по цитирания договор и е сторнирало начислен данък в размер на 1 855 476.43 лв.

След подробен анализ на всички факти и обстоятелства, относими към сключения договор за услуги и предвид разпоредбите на ЗДДС, ревизиращият екип е преценил, че на основание чл. 21, ал. 2 от същия закон /за 2009 г. – чл. 21, ал. 3, т. 1 и т. 2, б. „д“ от ЗДДС/ мястото на изпълнение на доставките е територията на страната, където е установена независимата икономическа дейност на получателя им. От друга страна, в хода на ревизията е прието, че двата елемента по услугата, предмет на договора са неделими, а тяхното самостоятелно реализиране е невъзможно, т.е. че страните по договора са договорили извършването на една обща услуга с предмет управление и отговорно пазене на ценни книжа и техни деривати, определени като облагаеми доставки в чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС. Предвид установеното, органите по приходите са приели в заключение, че ревизираното дружество на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е било задължено да начисли данък, като издаде протокол в срока по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и включи дължимия данък в дневника за продажби за данъчния период, през който е издаден протокола. Това е довело до мотивиране неприемане основанието за сторнирането на протоколите и извода, че начисленият ДДС е внесен правилно.

В хода на съдебното производство по административно дело № 12211/2015 г. по описа на АССГ е допусната съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице Г. А. А., която е дала заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя и Съда:

Въпроси по ЗДДС:

1. Отчетени ли са в счетоводството на дружеството покупни фактури за предоставените от G.

- PPF A. M. a.s, Ч. услуги по управление на портфейли от ценни книжа, собственост на дружеството /по силата на договор между страните от 31.12.2008 г./?;
2. Ако, да, какъв е размерът на фактурираното възнаграждение по тези фактури през ревизирия период? Редовно и в пълен размер ли са погасявани задълженията на дружеството към G. PPF A. M. a.s, Ч. във връзка с извършените услуги по управление на портфейлите?;
3. Какво ДДС третиране е прилагано от дружеството по отношение на процесните услуги по управление на портфейли от ценни книжа до м. Юни 2013 г. /т.е до получаване на Разяснение № 24-34-37/13.06.2013 г. на НАП/, по конкретно:
- 3.1. Издавало ли е [фирма] протоколи по чл. 117 от ЗДДС във връзка със закупените услуги по управление на портфейли от ценни книжа, собственост на дружеството?;
- 3.2. Ако такива протоколи по чл. 117 от ЗДДС са били издавани, начислявало ли е дружеството 20 % ДДС за процесните услуги посредством механизма на обратно начисляване, предвиден в чл. 82, ал. 2 от ЗДДС?;
4. Да се установи дали през данъчни периоди м. Юни и м. Ю. 2013 г. Дружеството е издало протоколи за самоначисляване /по реда на чл. 117 от ЗДДС/, самоначислило е и заплатило ДДС по всички фактури, издадени от G. PPF A. M. a.s, Ч. през ревизирия период до този момент /т.е до м. Юни/Ю. 2013 г./?;
5. Какво ДДС третиране е прилагано от дружеството по отношение на процесните услуги в периода м. Юни 2013 г. – м. Май 2014 г. включително?;
6. По какъв начин е извършено анулирането през м. Юни 2014 г. на протоколите за самоначисляване за процесните услуги, издадени в периода м. Юни 2013 г. – м. Май 2014 г. включително /т.е какви документи са издадени, как е отразено анулирането в дневниците и справките-декларации на дружеството по ЗДДС/?;
7. През ревизирия период отчетени ли са в счетоводството на дружеството покупни фактури за услуги с предмет администриране и/или отговорно пазене на портфейлите от ценни книжа, собственост на [фирма]? Ако да, кои са контрагентите, предоставили въпросните услуги на дружеството през този период? През ревизирия период отчетени ли са в счетоводството на дружеството покупни фактури с предмет администрирането и/или отговорното пазене на ценни книжа, издадени от G. PPF A. M. a.s, Ч. ?;
8. Какво ДДС третиране е било приложено от дружеството по отношение на тези покупки, по-конкретно:
- 8.1. Издавало ли е дружеството протоколи по чл. 117 от ЗДДС във връзка със закупените услуги по администрирането и отговорното пазене на притежавани от него портфейли от ценни книжа?;
- 8.2. Ако такива протоколи по чл. 117 от ЗДДС са били издавани, начислявало ли е дружеството 20 % ДДС за закупените услуги по администриране и отговорно пазене на ценни книжа посредством механизма на обратно начисляване, предвиден в чл. 82, ал. 2 от ЗДДС?;
- 8.3. Как са били отразени покупките на тези услуги в дневниците и справките-декларации на дружеството по ЗДДС?;
9. Редовно и в пълен размер ли са погасявани задълженията на дружеството към контрагента/контрагентите, предоставящи услугите по администриране и отговорно пазене на ценните книжа през ревизирия период?
10. Вещото лице да опише максимално пълно процесуалните услуги според наличните в счетоводството на жалбоподателя и да отговори имат ли характеристиките на услугите по управление на активи – ценни книжа по смисъла на изключението по чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС?

В хода на съдебното производство по административно дело № 12211/2015 г. по описа на АССГ е допусната беше допусната и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза вещо лице Г. А. А., която даде заключение по следните допълнителни задачи, поставени от

жалбоподателя:

1. Да извърши сравнителен анализ на вида на услугите, като въз основа на посочените критерии за сравнение, отграничи изпълнените от двете дружества услуги на:

1.1. Услуги, свързани с посредничеството при сделки с ценни книжа, представляващи финансови активи на [фирма].

1.2. Услуги, свързани с регистриране на транзакциите и отговорно пазене на ценните книжа, представляващи финансови активи на [фирма] /услуги като депозитар/;

2. Въз основа на изводите по предходната точка, съдебният експерт да даде заключение:

2.1. Кой от двата вида услуги е изпълнило G. PPF A. M. a.s, Ч.?

2.2. Кой от двата вида услуги е изпълнило PPF B. A.S?

2.3. На какви стойности са услугите и съгласно кои издадени от двете дружества фактури, отразени като разходи при [фирма]?;

3. Като има предвид т. 4.1 от приложените като доказателства по делото Общи условия към договора между [фирма] и G. PPF A. M. a.s, Ч., по-специално подточка 2, буква „а“ и буква „б“ към нея, въз основа на изводите по т. 1 и по т. 2 от настоящите допълнителни задачи, съдебният експерт да даде заключение по следния въпрос:

3.1. Фактурираните от G. PPF A. M. a.s, Ч. услуги по управление на портфейл към коя от двете услуги следва да бъдат отнесени – към услугите по посредничество при сделки с инвестиционни инструменти, съгласно б. „а“, или към услугите по съхранение и администриране на инвестиционните инструменти в портфейла на Клиента, съгласно б. „б“?

Съдът ще коментира приетите и неоспорени експертни заключения в хода на настоящето и предходното съдебно производство при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като **писмени доказателства:**

Представени от жалбоподателя:

1. С молба от 10.05.2016 г., писмени доказателства под опис с молбата /л.352-431/;

2. С молба от 21.10.2016 г., писмени доказателства, върху които е работило вещото лице по допуснатите експертизи, обособени в 2 броя класъори;

3. С молба, приета в ОСЗ на 26.10.2017 г., представени писмени доказателства /л.552-635/.

Представени от ответника:

1. С молба вх. № 32706/30.12.2015 г., административната преписка по ревизионното производство срещу [фирма] /л.318, т. II/, обособени в т. I и П. 1 и 2 по делото;

2. С молба от 25.09.2017 г., записани на електронен носител файлове РА, РД, ЗВР, издадени на [фирма], подписани с КЕП, както и доказателства за валидност на КЕП /л.515-525/.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика

представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

В случая, издателите на Ревизионния акт не са определени със заповед за определяне на компетентен орган по реда на старата редакция чл. 119, ал. 2 от ДОПК /в сила до 31.12.2012 г./, тъй като ревизията е възложена на 07.10.2014 г., при действието на чл. 119, ал. 2 от ДОПК /изм., ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./. След изменението на посочената разпоредба, ревизионният акт се издава съвместно от двама органи – органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията. В тази връзка по делото е представена Заповед № ГДО-224#3/28.12.2012 г., издадена от Директор на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с която на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК вр. чл. 11, ал. 3 вр. ал. 1, т. 4 от ЗНАП Ю. И. В. – Началник сектор „Ревизии и проверки“, Отдел „Контрол“, ТД на НАП [населено място], считано от 01.01.2013 г. е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл. 113 от ДОПК и да издава резолюции за извършване на проверки /л.25/. Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП /отм./, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство № Р-29002914001384-091-001/14.05.2015 г. спрямо [фирма].

Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл. 3 от Закон за електронния документ и електронни удостоверителни услуги (преди Закон за електронния документ и електронния подпис, изм. ДВ, бр. 85 от 2017 г.), Електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28.08.2014 г., наричан по-нататък „Регламент /ЕС/ № 910/2014“./2/доп., ДВ, бр. 85 от 2017 г./. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление. В редакцията, действаща към момента на издаване на ЗВР, РД и РА, съгласно ЗЕДЕП, чл. 3, ДВ. бр. 34 от 06.04.2001 г. - Електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено. Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕП, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл. 13 от ЗЕДЕП (изм., ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г.), Електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал. 1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай, ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕП, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронни

документи, подписани от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, те са изпратени като електронни съобщения и връчени на ревизираното дружество по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 от ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕП, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Квалифициран електронен подпис, съгласно ал. 3 и ал. 4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Автентичността на всеки един документ (частен свидетелстващ и официален свидетелстващ или диспозитивен) може да бъде оспорена по реда на чл. 193 от ГПК и в този случай съдът е длъжен да провери дали този документ действително материализира изявление, направено от лицето /органа/, сочен като негов автор или не.

По делото са представени доказателства за валидност на притежаваните от органите по приходите електронни подписи, анализът на които обосновава извод за това, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис. От друга страна, Съдът съобрази и това, че всички доставчици на удостоверителни услуги на територията на Република България в изпълнение на изискването на чл. 28 от ЗЕДЕУУ се поддържат публични регистри на издадените удостоверения за електронни подписи, публикувани на техните интернет-страници. Проверките в тях се осъществяват по име на автор на подписа, следователно не се изискват специални знания и умения, както и да се разполага с конкретния подписан електронно документ. Във всеки един от тези регистри, видът на подписа е указан с търговско наименование, но при преглед на предлаганите от същия доставчик удостоверителни услуги /публичнодостъпна информация/ се установява дали съответното търговско наименование е за квалифициран електронен подпис. Посочената информация се съдържа и в обявените политики за предоставяне на удостоверителни услуги от съответните доставчици, както и в Наръчник на потребителя, където е указан и конкретният цифров идентификатор за съответния доставчик, който се съдържа в удостоверението за квалифициран електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията – Ю. И. В., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Отдел „Контрол“, ТД на НАП [населено място]; Ц. Г. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, И. Б. Г., на длъжност Главен инспектор по приходите и М. К. Ц. – Д., на длъжност Главен инспектор по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и не е нищожен.

Не са допуснати нарушения на изискванията за форма при издаването на актовете, като са

спазени изискванията за съдържание съответно по чл. 113, ал. 1 от ДОПК за издадената ЗВР и ЗИЗВР, по чл. 117, ал. 2 от ДОПК за РД и по чл. 120, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за РА.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК и същият не е нищожен.

I. В частта по ЗДДС:

Както се посочи, спорният въпрос между страните се състои дали са две услуги, всяка от които е необлагаема, а именно: услуга, която в същността си съставлява инвестиционни консултации и е освободена по реда на чл. 46, ал. 1, т. 6 от ЗДДС и услуга, свързана с осъществяването на трансакции с инвестиционни инструменти /покупко-продажба на финансови инструменти/ и е освободена по реда на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС или е налице, както е прието в РД, услуга по управление на активи – ценни книжа, която е облагаема по силата на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС.

Не е спорно между страните, че от страна на ревизираното лице относно коректността на възприетия подход от него е изпратено запитване до НАП, във връзка с което от приходната администрация е изразено становище, че услугите имат място на изпълнение на територията на Република България и са облагаеми по общия ред на ЗДДС, тъй като не попадат в приложното поле на освободените доставки, включително и в хипотезата на чл. 46 от ЗДДС. Не е спорно, че в резултат на полученото становище, през м. Юни 2013 г., ревизираното лице издава протоколи по чл. 117 от ЗДДС за получени услуги от G. PPF A. M. a.s, Ч., за което е начислен ДДС в размер на 569 631.22 лв. по инвойси, издадени в периода м. Април 2011 г. – м. Юни 2013 г. През м. Ю. 2013 г., ревизираното лице е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС за получени услуги от G. PPF A. M. a.s, Ч., като е начислен ДДС в размер на 1 032 827.34 лв. по инвойси, издадени за периода м. Февруари 2009 г. – м. Март 2011 г. и от този момент жалбоподателя е самоначислявал ДДС за всяка фактура, издадена по сключения договор, обстоятелства, които са установени и от допуснатите по делото основна и допълнителна ССЧЕ.

Ревизираното дружество счита за незаконосъобразни изводите на приходната администрация, че услугата попада в обхвата на изключението на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, че попада в обхвата на управление и отговорно пазене по смисъла на посочената законова норма. Не се оспорва, че изводите на органите по приходите, че дейностите по сключения договор с G. PPF A. M. a.s, Ч. формират една комплексна услуга, съставена от два равнопоставени елемента – единият от консултантско естество, а другият, изразяващ се в покупко-продажба на финансови инструменти. Не е спорно още, както се посочи, че по силата на националното законодателство, дейностите по покупко-продажба на финансови инструменти и тези по предоставяне на инвестиционни консултации са освободени по силата на чл. 46, ал. 1, т. 5 и чл. 46, ал. 1, т. 6 от ЗДДС. От страна на ревизираното лице се посочва, че правилно приходните органи са отчели спецификата в българското законодателство, съгласно която инвестиционните консултации по смисъла на Закона за пазарите на финансови инструменти се ползват от освобождаване от ДДС – специфика, която не присъства според жалбоподателя в делото D. B.. Счита, че този факт не е съобразен от органите по приходите, тъй като според жалбоподателя двата елемента на услугата са необлагаеми и следователно комплексната услуга в нейната цялост следва да се третира като освободена от облагане доставка. Релевирано е възражение, че изводът на органите по приходите, че предметът на предоставената услуга от G. PPF A. M. a.s, Ч., попада в обхвата на изключението на чл. 46, ал.

1, т. 5 от ЗДДС, т.е, че по своята същност представлява управление и отговорно пазене. Нормата на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС определя, че освободена доставка е сделката, включително договарянето, свързана с дружествени дялове, акции или други ценни книжа и техни деривати, с изключение на управлението и отговорното пазене; това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху стоки или услуги извън посочените в този член, а т. 6 /в приложимата редакция към издаване на РА/ определя като такава управлението на дейността на колективни инвестиционни схеми, национални инвестиционни фондове и пенсионни фондове и предоставянето на инвестиционни консултации по реда на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране и Закона за пазарите на финансови инструменти. Изхождайки от това следва, че от всички услуги, осъществявани от инвестиционни посредници, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 5 от Закон за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/, освободена е само услугата по инвестиционна консултация, но не и услугата по управление на портфейл /чл. 5, ал. 1, т. 4 от ЗПФИ/. В ДП на ЗПФИ и по-конкретно в т. 3 е дадена легална дефиниция на понятието „Инвестиционен съвет“, съгласно която норма това е предоставянето на лични препоръки на клиент по негово искане или по инициатива на инвестиционния посредник по отношение на една или повече сделки, свързани с финансови инструменти. В т. 4 е дадена дефиниция на лична препоръка, такава е лична, ако се предоставя на лице в качеството му на инвеститор или потенциален инвеститор, съответно на агент на инвеститор или потенциален инвеститор. Препоръката не е лична, когато е предоставена изключително чрез дистрибуторски канали по смисъла на Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти или на обществеността. Изхождайки от съдържанието на цитираните законови разпоредби следва извод, че услугата по инвестиционна консултация или съвет предполага получателят на услугата да получи само информация и препоръки от страна на инвестиционния посредник за сключването на една или друга сделка, свързана с финансови инструменти, но вземането на решението за осъществяването на тази сделка да бъде извършено от получателя на инвестиционния съвет/консултация. В тази връзка следва да се има предвид, че съгласно клаузите на представения договор, на G. PPF A. M. a.s, Ч. е предоставено правото да взема самостоятелни решения във връзка със закупуване или продажба на обичайно включените в инвестиционния портфейл дялове и/или акции или други ценни книжа. Следователно неоснователно е възражението на жалбоподателя, че елемент от извършената услуга по управление на инвестиционния портфейл е извършването на доставка по инвестиционна консултация и отделно услугата на покупка и продажба на ценни книжа.

От представения по делото договор за управление, сключен между [фирма] – Клиент и G. PPF A. M. a.s, Ч. се установява, че по своята същност управлението на портфейл съчетава в себе си услугите по анализ и контрол на активите на клиента инвеститор от една страна, с услугата по покупка и продажба на ценни книжа от друга. По своята същност услугата се състои от съвкупност от елементи, следва да бъдат анализирани и обсъдени всички обстоятелства относно протичането на съответната сделка, с цел да се определи по-специално дали са налице две или повече различни доставки или една единствена доставка, в този смисъл Решение от 27.10.2005 г. по дело L. V. и OV B., С-41/04, както и Решение от 10.03.2011 г. по дело Vog, С-497/09, С-499/09, С-501/09 и С-502/09. Съгласно това решение, СЕС е прието, че е налице една единствена доставка, когато един от елементите следва да се разглежда като основна доставка, а друг елемент – като съпътстваща доставка, подлежаща на същото данъчно третиране като основна доставка. Съдът е приел, че една единствена доставка за целите на ДДС е възможно да бъде налице, но при наличие на други обстоятелства – когато два или повече елемента, или действия, предоставени от данъчно задълженото лице на потребителя, са толкова тясно свързани, че обективно образуват една – единствена неделима икономическа доставка, която би било изкуствено да се раздробява - Решение от 27.10.2005 г. по дело L. V. и OV B.. В този смисъл, съгласно практиката на СЕС и по-конкретно в Решение по дело С-44/2011, безспорно двата елемента от услугата по управление на портфейла могат

да бъдат доставени отделно, а именно – клиентът инвеститор да търси единствено консултантска услуга и да предпочита сам да определя и извършва инвестиционните си сделки. Възможно е и обратното, клиентът инвеститор, който предпочита да сам да вземе решенията за инвестиране на ценни книжа и по-общо да структурира и контролира активите си, без да извършва покупки или продажби, може да се обърне към посредник за последния вид дейност.

В тази връзка, настоящият съдебен състав споделя изводите на приходната администрация, че се касае два неделими елемента по услугата, предмет на сключения договор, и следователно тяхната самостоятелна реализация е невъзможна. Безспорно от доказателствата по делото се установи, че страните по договора са договорили извършване на една обща услуга с предмет: „управление и отговорно пазене на ценни книжа и техни деривати“, определени като облагаеми доставки в нормата на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС.

Съдът приема като безпротиворечиви и обосновани двете експертни заключения по делото – основна и допълнителна ССЧЕ. Същите са неоспорени от страните по делото, изготвени въз основа на доказателствения материал по делото. Но спорният въпрос в случая не е счетоводен, а е правен по своята същност. Видно от допълнителното експертно заключение е, че G. PPF A. M. a.s, Ч. е изпълнявало услуги, свързани с посредничество при сделки с ценни книжа, представляващи финансови активи на [фирма]. Според описа на фактурите за услуги по делото, вещото лице е посочило, че същите са на стойност 9 277 382.58 лв. „PPF B.“ A.S е изпълнявала депозитарни услуги, свързани с регистриране на транзакции и отговорно пазене на ценни книжа, представляващи финансови активи на и отговорно пазене на ценни книжа, представляващи финансови активи на [фирма]. С допълнителното ССЧЕ е установено, че съгласно описа на фактурите по делото, тяхната стойност е в размер на 1 369 019.53 лв. за периода от 01.01.2009 г. до 31.05.2014 г. Съгласно допълнителната ССЧЕ, фактурираните от G. PPF A. M. a.s, Ч. услуги по управление на портфейл би следвало да бъдат отнесени към услугите по посредничество при сделки с инвестиционни инструменти съгласно б. „а“, подточка 2, т. 4.1 от приложените по делото Общи условия към договора, сключен между G. PPF A. M. a.s, Ч. и [фирма]. G. PPF AM представя месечни доклади за сделките с ЦК, направени от името на [фирма]. Според вещото лице във фактурите, издадени от G. PPF A. M. a.s, Ч. и в месечните доклади за изпълнението на услугите не се съдържат данни за изпълнение на услуга по съхранение и администриране на инвестиционни инструменти, включени в портфейла на [фирма]. Като изложеният от вещото лице е счетоводен, формиран на базата на представените по делото счетоводни документи.

В тази връзка и предвид установеното, правилно органите по приходите са приели, че на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, [фирма] е задължено да начисли данък, като издаде протокол в срока по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и включи дължимия данък в дневника за продажби за данъчния период, през който е издаден протокола. Безспорно, съгласно основното по делото заключение е, че ревизираното лице е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС и е самоначислило ДДС в размер на 20 % върху стойността на фактурираните от „PPF B.“ A.S услуги. Фактурираните възнаграждения са отчетени като разходи за такса за финансова транзакция и такса отговорно пазене на ценни книжа. Установено е, че всички доставки на услуги по договора с „PPF B.“ A.S са третирани като облагаеми доставки на услуги. Самоначисленият за тях данък – ДДС е отразяван като данък без право на данъчен кредит в дневника за покупки, съответно като начислен и дължим за внасяне ДДС в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС. Установено е още, че при [фирма] не се установяват записвания – кредитни салда /неиздължения/ по разчетна сметка, относно фактури на „PPF B.“ A.S за услуги по администриране и отговорно пазене на ценни книжа. Установено е, че ревизираното лице с оглед на естеството на дейност договарянето и фактурирането на услуги, е получавало както услуги, свързани с посредничества при сделки с ценни книжа /освободени доставки по чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС/, така и услуги по управление и отговорно пазене на парични средства и на държавни и корпоративни ценни книжа, налични в патримониума на

дружеството /облагаеми доставки на услуги, изключени от кръга на освободените доставки по чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС/. Обект на двата вида услуги са активи /парични средства и финансови инструменти/ на дружеството. Посредничеството при сделки с ценни книжа договорено в услуга по управление на инвестиционен портфейл е изпълнявано от инвестиционния посредник G. PPF A. M. a.s, Ч.. Регистриране, отговорно пазене /депозитар/, договорени в услуга по администриране на ценни книжа, е изпълнявано от „PPF B.“ A.S. С оглед обстоятелствата, изложени в констативно-съобразителната част, вещото лице е приело, че G. PPF A. M. a.s, Ч. е инвестиционен /борсов/ посредник – брокер по покупко-продажба на активи на [фирма] /акции, облигации и други ценни книжа/ от името на дружеството, в рамките на услуга по управление на инвестиционен портфейл, докато „PPF B.“ A.S се явява депозитар, който в рамките на услуга по администриране се ангажира с отговорно пазене – съхранение на активи, без участие на пазара /борсата/ за търговия с тях от името на [фирма] /както G. PPF A. M. a.s, Ч./, изготвяне и поддържане на регистър на активи, следене на наличности от акции, падежи на облигации и други ценни книжа. В тази връзка съгласно основната ССЧЕ, услугите предоставени от G. PPF A. M. a.s, Ч. и „PPF B.“ A.S на [фирма] по сключените между тях договори и предвид тяхното фактуриране, взаимно се допълват по своето съдържание. В заключение от счетоводна гледна точка, според вещото лице, услугата, предоставена на [фирма] от G. PPF A. M. a.s, Ч. не би следвало да е с характер на услуга по управление на активи – ценни книжа /възложена на „PPF B.“ A.S/ по смисъла на нормата на чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, но и че въпросът е от правен характер, и преценката за това е в изключителната компетентност на Съда.

От анализа на съдържанието на сключения договор между [фирма] и G. PPF A. M. a.s, Ч., е безспорно, че предметът на договора е дефиниран в § 1 и се състои в задължаването на Мениджъра да управлява активите на Клиента срещу съответното заплащане. В съответствие с § II, т. 1 от договора активите на клиента са разделени на отделни портфолия. Страните по договора са определили предоставените активи като инвестиционни инструменти и парични средства. Отделно от това, ревизираното дружество в отправеното от него запитване до НАП е дефинирало получените от него доставки като услуги по управление на инвестиционните му портфейли.

По своята същност инвестиционният портфейл не следва да се разглежда като съвкупност от ценни книжа, а по-скоро като специфичен вид инвестиция или метод за управление на инвестиционен риск. Инвестирането в портфейл, за разлика от останалите видове инвестиции, се нуждае от управление, което да направи избора на активите, тяхното количество, моментът, в който да се закупят или продадат, като се вземат предвид целите на инвеститора и т.н. Постоянно променящите се показатели на активите и непрекъснато проявяващите се нови възможности за инвестиране изискват от инвеститора да следи без прекъсване своите активи и да предприема нови инвестиционни действия. В този смисъл управлението на портфейла съчетава в себе си услугите по анализ и контрол на активите на клиента инвеститор от една страна, с услугата по покупка и продажба на ценни книжа, от друга.

От своя страна услугата по управление на активи се състои от два елемента, които са толкова тясно свързани и по този начин образуват една-единствена икономическа доставка. Ревизираното дружество основава възраженията си на основание Решение на СЕС от 19.07.2012 г. по дело C-44/11. Съгласно същото, чл. 135, § 1, б. „е“ или „ж“ от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че управлението на активи – ценни книжа, като разглежданото в главното производство, респективно и в настоящето не е освободено от ДДС съгласно тази разпоредба.

Безспорно е, че предметът на сключения договор е управление на активи. Активите се управляват с целта да бъдат извършени операции с инвестиции според инвестиционната политика по отделни портфейли. В тази връзка следва да се има предвид и извода на вещото лице по допълнителната ССЧЕ, а именно, че G. PPF A. M. a.s, Ч. има правото да инвестира в

инвестиционни инструменти, определени по българското законодателство, а операциите с инвестиции са сделки на официалните фондови борси или на други организирани пазари, или директно с надеждни контрагенти /§ V от приложенията по отделните портфейли/. В т. 4.1, подточка 2 от Общите условия на договора, както се посочи по-горе, в случай на неизяснени от самия него въпроси е разписано какво включва понятието управление на активите на клиента – посредничество при сделки с инвестиционни инструменти, съхранение и администриране на инвестиционните инструменти, първоначално придобиване на инвестиционни инструменти, други дейности в съответствие с Раздел 34 и 36 от ЗЦК, внасяне на средства по депозитни сметки и срочни депозити и т.н. В тази връзка правилни са изводите на органите по приходите, че предоставяните услуги трябва да са свързани със специфичните съществени елементи на управлението на портфейл – следователно всички изброени дейности в договора и в общите условия образуват обособен цялостен елемент и са специфични и съществени за управлението на инвестиционен портфейл. От представените от ревизираното дружество безспорно се установи, че чрез посредника G. PPF A. M. a.s, Ч. са извършвани сделки.

Следва да се има предвид, че извършването на дейност по управление на портфейл включва анализ на пазара на финансови инструменти, съобразен с нуждите на ревизираното лице и отчитащ спецификите на портфейла му от активи, взимане на самостоятелно решение дали да продаде обичайно включените му в портфейла дружествени дялове и/или акции, и/или други ценни книжа и/или техни деривати, респективно да купува такива, и да изпълнява това решение с покупката и продажбата им се приема за една-единствена икономическа доставка. По своята същност тази дейност е съчетание на услуга по анализ и контрол на активите, включени в портфейла от една страна, с услуга по покупка и продажба на активите, от друга. В услугата по управление на портфейл – извършвана срещу вознаграждение дейност, тези два елемента не само не са неделими, но и трябва да се поставят на една и съща плоскост. И единият, и другият елемент са абсолютно необходими, за да бъде извършена цялостната услуга, поради което няма как да се приеме, че единият трябва да се разглежда като основната, а другият – като съпътстваща услуга.

Съгласно постоянната съдебна практика термините, използвани за обозначаване на случаите на освобождаване по чл. 135, § 1, Директива 2006/112, подлежат на стриктно тълкуване, предвид, че представляват изключения от общия принцип, според който с ДДС се облага всяка услуга, предоставена възмездно от данъчно задълженото лице. Доколкото, обаче услугата по управление на портфейл за целите на данъчното облагане следва да се разглежда в нейната цялост и за нея не е предвидено изрично освобождаване, то същата не попада в приложното поле на освобождаването, регламентирано в чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС /чл. 135, параграф 1, б. „е“ от Директива 2006/112/ЕО/ и е облагаема доставка. В този смисъл Решение на СЕС по дело C-44/11 и Решение на СЕС по дело C-259/11, § 25-28, Решение на СЕС от 25.03.2021 г. по дело C-907/19, в което при различни факти по главното производство, Съдът заключава, че „наистина в общия случай всяка сделка трябва за целите на ДДС да се счита за отделна и самостоятелна, както следва от чл. 1, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112, но ако от икономическа гледна точка сделката се състои от една единствена доставка, тя не бива изкуствено да се раздробява, за да не се изкриви функционирането на системата на ДДС“. Ето защо е налице единна доставка, когато два или повече елемента или действия, предоставени от данъчно задълженото лице на клиента са толкова тясно свързани, че обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено. Такава единна доставка е налице и в частност, когато един или повече елементи трябва да се разглеждат като съставляващи основната доставка, а други елементи, обратно трябва да се разглеждат като една или повече съпътстващи доставки, които подлежат на същото данъчно третиране като основната доставка. По-конкретно, една доставка трябва да се разглежда като съпътстваща дадена основна доставка, когато за клиентите тя представлява не цел сама по себе си, а начин да се ползват при най-добри условия основната

услуга на доставчика - § 21 от цитираното решение.

При тези съображения, Съдът приема, че изводите на органите по приходите са правилни и законосъобразни, поради което издадения РА следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен, а жалбата отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Изходът на спора определя като основателна заявената от ответника претенция за заплащане на разноски по делото. Предвид изричните указания на касационната инстанция, съдът дължи произнасяне по този въпрос на основание разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК. От страна на жалбоподателя е отправено искане за присъждане на разноски, но предвид изхода на спора, на същият такива не се дължат.

В тази връзка предвид установеното с оглед общия материален интерес 1 336 914.30 лв. (главница в общ размер на 1 163 249.76 лв. и законната лихва върху същата в размер на 45 102.98 лв. или общо 1 208 352.74 лв.), и като съобрази разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1/09.07.2004 г. на ответника следва да бъдат присъдени разноски както следва:

- в размер на 13 155.06 лв. юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ по адм. дело № 12211/2015 г.;
- в размер на 13 155.06 лв. юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС по адм. дело № 391/2021 г.;
- в размер на 13 155.06 лв. юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ по адм. дело № 4903/2021 г.

По изложените съображения жалбата в цялост е неоснователна. При този изход на делото на основание чл. 161 от ДОПК се дължи претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 74-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. М. – Главен изпълнителен директор и К. В. – Изпълнителен директор, със съдебен адрес: [населено място], [улица]/А, срещу Ревизионен акт № Р-29002914001384-091-001/14.05.2015 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1840/04.12.2015 г. на Директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта относно установените задължения за ДДС за данъчен период м. Юни 2014 г. в размер на 1 039 648.88 лв. и лихва в размер на 38 091.63 лв. в това число извършената корекция на резултата за този данъчен период от деклариран ДДС за възстановяване в размер на 1 815 827.55 лв. за ДДС за резултат за внасяне в размер на 39 648.88 лв. и обратно предявен за внасяне ДДС в размер на 1 000 000.00 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 155.06 лв. /тринадесет хиляди сто петдесет и пет лева и 06 стотинки/ юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ по адм. дело № 12211/2015 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер 13 155.06 лв. /тринадесет хиляди сто петдесет и пет лева и 06 стотинки/ юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС по адм. дело № 391/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", Централно управление на Национална агенция по приходите, [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 155.06 лв. /тринадесет хиляди сто петдесет и пет лева и 06 стотинки/ юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ по адм. дело № 4903/2021 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: